

ТРИНАДЦЯТА НЕДІЛЯ ЗА СТАНДАРТНИМ ЧАСОМ (Цикл А)

Євангельський уривок продовжує формувати частину "місіонерського дискурсу", який міститься в Євангелії від Матея і який ми чули протягом останніх двох неділей.

Сьогодні ми розглянемо два аспекти: вимоги слідування за Христом і те, як слід приймати тих, кого посилає Господь.

Обидва ці аспекти ґрунтуються на наслідуванні Ісуса. Для християнина це означає зосередити все своє життя на Ньому. Любов до Бога є вищою за будь-яку іншу любов і є основою та можливістю для справжньої любові до інших людей. Існують деякі покликання, які в особливий спосіб означають саме це. Ми можемо думати про релігійних, особливо монаших, і тих, хто залишає все, щоб йти в далекі країни, щоб проповідувати Євангеліє. Вони є посланцями того, що Бог є найважливішим і єдиним, що може зробити людину щасливою.

Господь хоче нас насамперед для Себе, а в Ньому ми можемо любити все. Багато хто страждає через те, що хоче поділитися своєю любов'ю порівну з усіма оточуючими. Ця проблема легко вирішується: хто любить Бога понад усе, той любить усі речі так, як їх слід любити. Для того, хто знає, як їх впорядкувати, не існує конфлікту любовних почуттів. Любов до Христа, як Він полюбив нас, очищає всі любові і робить їх глибшими.

Хто любить Христа, той бачить Його присутність в інших. Коли християнин дивиться на природу, він бачить Божий дар. Коли він дивиться на своїх батьків, він бачить людей, для яких Бог дав мені життя. Коли чоловік або дружина дивляться на свою половинку, вони бачать дар Божої любові. Коли батьки дивляться на своїх дітей, вони бачать дар Божий, для якого вони повинні віддати любов і життя. Коли діти дивляться на своїх батьків, вони бачать передбачливу Божу любов, яка є джерелом будь-якого батьківства. Християнин, коли бачить людину, яка мене образила, бачить можливість пробачити, бо я теж образив Бога, а він завжди прощає. Католики, коли ми дивимося на Папу, ми бачимо вікарія Христа. Коли ми дивимося на єпископа, ми бачимо Христа Пастиря. Коли ми дивимося на священника, ми бачимо Христа, який заступається. Коли ми дивимося на хвору людину, ми бачимо страждаючого Христа. Коли хтось допомагає мені, ми бачимо Христа Доброго Самарянина.

Хто любить Христа, той це бачить.

Християнин, коли святкує Євхаристію, бачить і відчуває Христа, присутнього посеред зібрання, чує Його у Слові і поклоняється Йому в Його реальній присутності у Хлібі і Вині. Ми святкуємо Євхаристію, тому що хочемо бачити, тому що хочемо відчувати, тому що хочемо жити, тому що хочемо любити.